

ning, der øjeblikkelig fandt Sted efter Krigen, nødvendigvis utvivlsomt, hvis Danmarks Industri overhovedet vil være med i Kapløbet, at der ogsaa her sker Fremskridt, men saadanne Fremskridt, som jeg forstaaer, at det i en Krisetid med Vanskeligheder for Industrien i Forvejen ikke er den muligt at gennemføre alene, og som det er i højeste Grad af Interesse for Samfundet at medvirke til af Hensyn til Fremtiden. Af de 20 Mill. Kr.s Garantikapital, som foreslaas stillet til Raadighed, er det Tanken at baandlægge de 5 Millioner til eventuel Anvendelse, hvis nye Virksomheder tænkes oprettet, og for saa vidt disse efter en Undersøgelse skønnedes at frembyde et forsvarligt Grundlag for Indførelse af nye Fabrikationer eller af Fabrikationer, der ikke kan antages at paaføre bestaaende danske Erhvervs virksomheder en usund Konkurrence. En saadan Videreudvikling, en saadan Støtte til Industrien er jo i nøjeste Overensstemmelse med de Betragtninger om Fremtiden, som jeg allerede flere Gange har fremført.

Dernæst findes der i Lovforslaget udformet en Tanke, som ogsaa har været drøftet i Arbejdsudvalget, nemlig om Tilskud paa indtil 20 pCt. af Prisen for Maskiner og Redskaber og Materialer, som anskaffes hos danske Virksomheder og er nødvendige for den Modernisering og Specialisering, som jeg nylig har omtalt. Altsaa for saa vidt disse Industrier gik ind paa ved Statens Hjælp at modernisere og omlægge Bedrifterne, vilde de foruden den Garantistøtte hertil, som jeg nylig har omtalt, ogsaa kunne faa indtil 20 pCt. af Anskaffelsesprisen for visse Maskiner og Redskaber, saafremt de gik ind paa at anskaffe disse hos danske Virksomheder og dermed altsaa sikre dansk Produktion. For flere af de her omtalte Bestemmelser, og navnlig for de to sidste, gælder det, at de ikke blot tager Sigte paa Haandværk og Industri, som man i Almindelighed siger, men naturligvis ogsaa meget vel kan gøres anvendelige for visse kombinerede Fabrikations- og Handelsvirksomheder, ligesom de ogsaa kan bringes i Anvendelse for Søfarten. Der er jo ingen Tvivl om, at en vis Side af dansk Søfart er sakket saa meget agterud, at den har uhyre Vanskeligheder ved at staa sig i Konkurrencen; og at der her er Muligheder for ved Hjælp til Anskaffelse af Motorer og anden Hjælp at bringe den i bedre Konkurrencedygtighed, anses i alt Fald af nogle for en Mulighed. Det er derfor rimeligt, at man har ogsaa dette for Øje, naar

man beskæftiger sig med Hjelpeforanstaltninger for forskellige Industrier.

Dernæst er der i § 6 optaget Bestemmelser af en lignende Karakter som dem, der var indeholdt i det Lovforslag, jeg i forrige Rigsdagssamling havde den Ære at forhandle med Rigsdagen om, nemlig om Tilskud til Industrier, som paatager sig at forøge Antallet af beskæftigede Arbejdere. Jeg kan kun beklage, at den høje Rigsdag afviste det Forsøg, som det den Gang blev foreslaaet at gøre. Jeg tror, at man vilde have været i Stand til at bringe mange Virksomheder paa Fode ved den midlertidige Hjælp og have været i Stand til at faa mange Arbejdere nybeskæftiget. Og det har ved den fortsatte Beskæftigelse med Sagen staaet os klart i Ministeriet, at denne Form for Hjælp fremdeles var saa anbefalelsesværdig, at det maatte være rimeligt paa ny at anmode Rigsdagen om at tage Standpunkt hertil. Der er imidlertid fra i Fjor sket en Udvidelse, som formentlig imødegaar en vis Del af den Kritik, der fremførtes over det paagældende Princip. Thi det, man navnlig gjorde gældende, var, at her vilde man ved Tilskud til en Virksomhed yde denne bedre Vilkaar i den indenlandske Konkurrence, maaske vilde man oven i Købet hjælpe daarligt ledede og slet forvaltede Fabrikker til Skade for godt ledede og bedre forvaltede Fabrikker. Det er en Selvfølge, at hvis Loven var blevet vedtaget, vilde man have været i Stand til at komme udenom den Grund til Frygt, som her er udtrykt, paa samme Maade som vi er kommet udenom den ved Bevillingen af de 2 Mill. Kr. til Laan, for hvilken vi dog nu har betydelig Erfaring. Men jeg har paa den anden Side ikke noget imod, at man tager saa meget bort af saadan Frygt som muligt, og derfor er Bestemmelsen nu formuleret saaledes, at der ved Siden af, at der kan ydes Enkeltvirksomheder og et enkelt Stykke Arbejde den Favør, som et Tilskud pr. nybeskæftiget Arbejder er, ogsaa aabnes Mulighed for, at hele Fag eller Brancher kan samarbejde og ved Tilbud om en vis samlet Beskæftigelsesforøgelse faa et Beløb pr. Arbejder, hvis Maksimum ligesom i Fjor er sat til 2 Kr. og til et noget højere Beløb, eventuelt 3 Kr., hvis Arbejdet udelukkende eller næsten udelukkende baseres paa danske Materialer. Dette Beløb vil altsaa ikke blot en enkelt Virksomhed kunne faa, men ogsaa et helt Fag eller en Branche vil ved Samvirken indenfor Organisation kunne forlange sig dette udbetalt, og hvis Faget anerkendes som kriseramte i